

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טעמא: דאין בידו מעות, הא אם יש בידו מעות - ליקני להו לאידך במשיכה, ופריק. דהכי עדיף דהוה ליה נכרי.															מז.
ואי אמרת מטבע נקנה בחליפין - ניקנו ליה מעות להיאך אגב סודר, ולפרוק															מז.
דלית ליה סודר.															מז.
ונקנינהו נהליה אגב קרקע															מז.
דלית ליה קרקע.															מז.
והא עומד בגורן קתני															מז.
בגורן שאינו שלו.															מז.
ואיכפל תנא לאשמועינן גברא ערטיילאי, דלית ליה ולא כלום - אלא לאו שמע מינה: אין מטבע נקנה בחליפין, שמע מינה.															מז.
ואף רב פפא הדר ביה.															מז.
כי הא דרב פפא הוה ליה תריסר אלפי דינרי בי חזוא, אקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה. כי אתא - נפק לאפיה עד תווך.															מז.
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר עולא:														מז.
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר רב אסי:														מז.
אין מטבע נעשה חליפין.	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:														מז.
הרי שהיו חמריו ופועליו תובעין אותו בשוק, ואמר לשולחני: תן לי בדינר מעות ואפרנסם, ואני אעלה לך יפה דינר וטריסית ממעות שיש לי בביתי. אם יש לו מעות - מותר, ואם לאו - אסור.	איתיביה רבי אבא לעולא:														מז.
ואי סלקא דעתך אין מטבע נעשה חליפין - הויה ליה הלואה, ואסור															מז.
אשתיק.	[עולא]														מז.
דלמא אידי ואידי בפרוטטות שנו דליכא עלייהו טבעא, ואידי ואידי פירא הו, ומשום הכי נקנו בחליפין.	אמר ליה: [רבי אבא]														מז.
אין.	א"ל: [עולא]														מז.
דיקא נמי															מז.
יפה דינר וטריסית.	דקתני:														מז.
ולא קתני דינר יפה וטריסית, שמע מינה.															מז.
לעולם בדמים ובפרוטטות, כיון דאית ליה - נעשה כאומר הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא מפתח.	רב אשי:														מז.
כל הנעשה דמים באחר, כיון שזכה זה - נתחייב זה בחליפין.	תא שמע:														מז.
כל הנעשה דמים באחר מאי ניהו - מטבע, ושמע מינה: מטבע נעשה חליפין															מז.
הכי קאמר: כל הנישום דמים באחר, כיון שזכה זה - נתחייב זה בחליפין.	רב יהודה:														מז.
הכי נמי מסתברא															מז.
כיצד? החליף שור בפרה, או חמור בשור.	מדקתני סיפא:														מז.
שמע מינה.															מז.
ולמאי דסליק אדעתיה מעיקרא מטבע, מאי כיצד?															מז.
הכי קאמר: ופירי נמי עבדי חליפין, כיצד? החליף שור בפרה או חמור בשור.															מז.
הניחא לרב ששת															מז.
פירי עבדי חליפין	דאמר: [רב ששת]														מז.
אלא לרב נחמן															מז.
כלי - אין, אבל פירי - לא עבדי חליפין	דאמר: [רב נחמן]														מז.

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement-■ ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי כיצד?												ז	מז:
הכי קאמר: יש דמים שהן כחליפין, כיצד? החליף דמי שור בפרה, או דמי חמור בשור.												!	מז:
מאי טעמיה דרב נחמן?												^	מז:
סבר לה כרבי יוחנן	[רב נחמן]											!	מז:
דבר תורה מעות קונות, ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו נשרפו חטיף בעלייה	דאמר: [רבי יוחנן]											! ■	מז:
ומלתא דשכיחא - גזרו ביה רבנן, מלתא דלא שכיחא - לא גזרו ביה רבנן.												!	מז:
משיכה מפורשת מן התורה	ולריש לקיש, דאמר:											ז ■	מז:
הניחא אי סבר לה כרב ששת - מתרץ לה כרב ששת, אלא אי סבר לה כרב נחמן, דאמר: פירי לא עבדי חליפין ומטבע לא קני, היכי מתרץ לה?												ז	מז:
על כרחך כרב ששת מתרץ לה.												!	מז:
כל המטלטלין קונין זה את זה.	תנן:											ז ■	מז:
ואפילו כיס מלא מעות בכיס מלא מעות.	ואמר ריש לקיש:											ז ■	מז:
בדינר אנקא ואניגרא, אחד שפסלתו מלכות ואחד שפסלתו מדינה.	תרגמא רב אחא:											!	מז:
וצריכא, דאי אשמועינן פסלתו מלכות - משום דלא סגי כלל, אבל פסלתו מדינה, דסגי ליה במדינה אחריתי - אימא אכתי מטבע הוא, ואין מטבע נקנה בחליפין. ואי אשמועינן פסלתו מדינה - משום דלא סגי ליה לא בצנעא ולא בפרהסיא, אבל פסלתו מלכות דסגי ליה בצנעא - אימא אכתי מטבע הוא, ואין מטבע נקנה בחליפין - צריכא.												■	מז:
מכור לי באלו - קנה, ויש לו עליו אונאה.	רבה אמר רב הונא:											♦ ■	מז: